

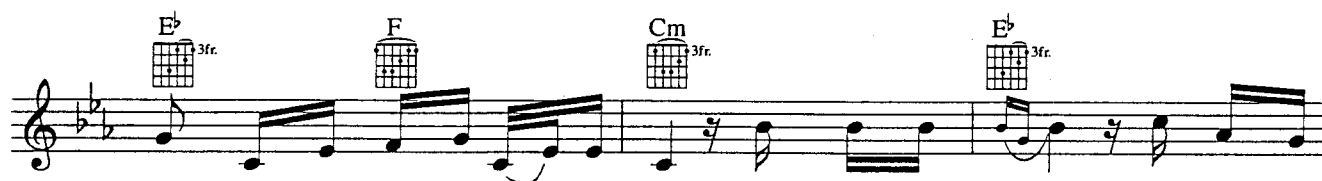
ĐỂ TRẢ LỜI MỘT CÂU HỎI

Trúc Phương

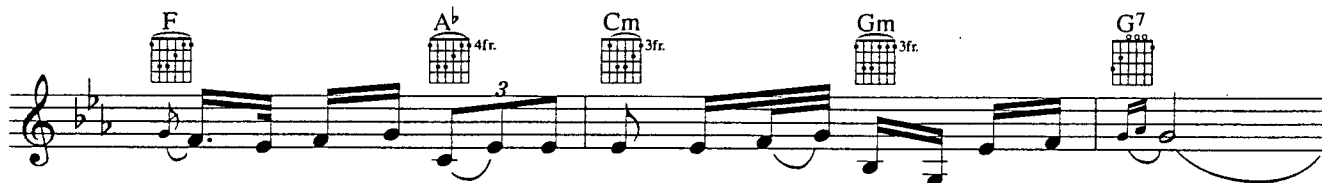
Tango Habanera

Một nửa ba năm, anh yêu tình áo giầy quân

nhân, đường xuôi quân ghé lại đôi lần. Bao nhiêu âu lo. Có hôm đã

hỏi người yêu bé bỏng hay mơ: "Anh vắng nhà hoài em có nhớ?"

Trả lời anh yêu: "Không gian còn, bước thời gian đi. Một ngàn đêm nhớ nhiều thương

nhiều. Mưa khuya giăng tơ, gió khuya hững hờ, đèn hiu hắt ngọn tương

tư. Đôi lúc buồn vì anh vắng nhà." Tình nước lòng

trai, anh hiện ngang đối diện mặt trời. Chân qua chốn nào, thương chất lên

cao. Đã yêu lính trẻ, ngày về ai tiếc gì. Từ bàn tay

tiên nắn nét từng nét gửi cho anh để anh vui bước đường quân

hành. Môi em đang xinh. Mắt em vẫn tình màu xanh vẽ nổi đôi

tim, ghi dấu ngày đầu ta biết mình.